

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України "Про імміграцію" щодо вдосконалення умов і порядку імміграції в Україну іноземців та осіб без громадянства

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести до Закону України "Про імміграцію" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 41, ст. 197 із наступними змінами) такі зміни:

1. У статті 1:

в абзаці четвертому слова "календарного року" замінити словами "визначеного періоду";

абзац сьомий викласти в такій редакції:

"законні представники – батьки, усиновлювачі, прийомні батьки, батьки-вихователі, опікуни, піклувальники (громадяни України або іноземці чи особи без громадянства, які постійно проживають в Україні), орган опіки та піклування, представник адміністрації закладу, яка виконує функції опікуна та піклувальника";

доповнити абзацами восьмим – десятим такого змісту:

"країна походження – країна чи країни громадянської належності або країна попереднього постійного проживання;

масове прибуття іммігрантів в Україну – ситуація, за якої питома вага іммігрантів у загальній чисельності населення України перевищуватиме 10 відсотків;

безперервне проживання на території України – проживання особи в Україні, якщо її разовий виїзд за кордон у приватних справах не перевищував 90 днів, а в сумі за один рік – 180 днів (не є порушенням вимоги про безперервне проживання виїзд особи за кордон у службове відрядження, на

навчання, у відпустку, на лікування за рекомендацією відповідного медичного закладу або зміна особою місця проживання на території України)".

2. У статті 4:

1) назву і частину першу викласти в такій редакції:

"Стаття 4. Підстави для надання дозволу на імміграцію та квота імміграції

Дозвіл на імміграцію надається іммігрантам, категорії яких визначені в частинах другій і третій цієї статті. У разі масового прибуття іммігрантів в Україну для державного регулювання процесу імміграції за поданням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, Кабінетом Міністрів України встановлюється квота імміграції у визначеному ним порядку";

2) у частині другій:

абзац перший викласти в такій редакції:

"Квота імміграції може бути встановлена для таких категорій іммігрантів";

пункт 2 доповнити словами і цифрами "подружжя таких осіб, їхні діти, які не досягли 18 років, – у разі їх спільного в'їзду та перебування на території України";

пункт 6 викласти в такій редакції:

"б) чоловік (дружина) іммігранта, якщо вони перебувають у шлюбі понад два роки, його діти, які не досягли 18 років, та його непрацездатні батьки, які вважаються членами сім'ї іммігранта відповідно до права іноземної держави – країни походження";

доповнити пунктом 11 такого змісту:

"11) особи, зазначені в частинах четвертій – дванадцятій статті 4 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства", за умови безперервного проживання на території України на підставі посвідки на тимчасове проживання протягом останніх п'яти років";

3) пункт 3 частини третьої доповнити словами "(крім осіб, які раніше перебували в громадянстві України)".

3. Розділ I доповнити статтею 4¹ такого змісту:

"Стаття 4¹. Обставини, за яких факт перебування у шлюбі з громадянином України або імігрантом не визнається підставою для надання дозволу на іміграцію

Факт перебування особи у шлюбі з громадянином України або імігрантом не визнається підставою для надання дозволу на іміграцію за таких обставин:

1) один із подружжя отримав матеріальну компенсацію в обмін на надання вільної згоди на укладення шлюбу, якщо це не є обов'язковим при укладенні шлюбу за межами України відповідно до права іноземної держави;

2) подружжя не проживає спільно та не пов'язане спільним побутом;

3) подружжя не зустрічалось або не спілкувалось до укладення шлюбу;

4) подружжя не спілкується зрозумілою для обох мовою;

5) один із подружжя раніше вже перебував у шлюбі з громадянином України або імігрантом, який не було визнано підставою для надання дозволу на іміграцію;

6) ко́жний із подружжя не володіє інформацією про дані іншого з подружжя особистого характеру (дата та місце народження, місце проживання, освіта, місце роботи, фах, віросповідання, наявність близьких родичів, особливості побуту та уподобань);

7) відмова особи від особистої присутності її чоловіка або дружини під час подання нею заяви про надання дозволу на іміграцію;

8) відмова кожного з подружжя від надання письмової згоди на проходження співбесіди та письмових тестів для перевірки обставин, визначених цією статтею.

Під час перевірки обставин, визначених цією статтею, проводяться співбесіди з іноземцем або особою без громадянства (у тому числі з використанням системи відеоконференцзв'язку для візуальної ідентифікації особи, яка подала заяву про надання дозволу на іміграцію до дипломатичного представництва чи консульської установи України за кордоном або після подання такої заяви на території України виїхала за її межі), іншим з подружжя, опитування інших осіб, якщо існує достатньо підстав вважати, що вони володіють відповідною необхідною інформацією, надсилаються запити до заінтересованих органів державної влади з метою отримання інформації про наявність/відсутність підстави для відмови у наданні дозволу на іміграцію".

4. У статті 5:

у пункті 1 слова "на кожний календарний рік" замінити словами "та період дії такої квоти";

пункти 2 і 3 викласти в такій редакції:

"2) визначає порядок провадження за заявами про надання дозволів на імміграцію і поданнями про скасування дозволів на імміграцію та виконання прийнятих рішень, процедуру перевірки обставин, за яких факт перебування у шлюбі з громадянином України або іммігрантом не визнається підставою для надання дозволу на імміграцію;

3) затверджує зразок, технічний опис бланка та порядок оформлення, видачі, обміну, скасування, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсною та знищення посвідки на постійне проживання".

5. Статтю 6 викласти в такій редакції:

"Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів:

1) організовує роботу з прийняття заяв разом із визначеними цим Законом документами щодо надання дозволу на імміграцію від осіб, які перебувають в Україні на законних підставах;

2) організовує роботу з перевірки правильності оформлення документів щодо надання дозволу на імміграцію, виконання умов для надання такого дозволу, у тому числі перевірку обставин, визначених статтею 4¹ цього Закону, відсутності підстав для відмови у його наданні, надсилає запити до заінтересованих органів державної влади з метою отримання інформації про наявність/відсутність підстави для відмови у наданні дозволу на імміграцію;

3) організовує роботу з прийняття рішень про надання дозволу на імміграцію, про відмову у наданні дозволу на імміграцію, про скасування дозволу на імміграцію та видачі копій цих рішень особам, яких вони стосуються;

4) організовує роботу з видачі та вилучення у випадках, передбачених цим Законом, посвідок на постійне проживання;

5) забезпечує ведення обліку осіб, які подали заяву про надання дозволу на імміграцію, та осіб, яким надано такий дозвіл на імміграцію, відмовлено у його наданні або прийнято рішення про скасування дозволу на імміграцію;

6) організовує роботу щодо перевірки законності надання дозволу на імміграцію та видачі посвідки на постійне проживання особам, які звернулися

із заявою про обмін посвідки на постійне проживання або набуття громадянства України, а також у разі встановлення обставин, за яких дозвіл на імміграцію підлягає скасуванню відповідно до статті 12 цього Закону, забезпечує ведення провадження щодо прийняття такого рішення".

6. Частину першу статті 8 викласти в такій редакції:

"Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, зайнятості населення та трудової міграції, щорічно, до останнього календарного дня поточного року, затверджує перелік спеціальностей та вимоги до кваліфікації спеціалістів і робітників, потреба в яких може бути задоволена за рахунок імміграції, на наступний календарний рік".

7. У статті 9:

1) частину другу викласти в такій редакції:

"Заяву про надання дозволу на імміграцію та документи, визначені цією статтею, заявник подає особисто або через законного представника до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, або до дипломатичного представництва чи консульської установи України за кордоном. Особи, зазначені у пункті 2 частини першої цієї статті, які звертаються із заявою про надання дозволу на імміграцію і досягли 12 років, зобов'язані подати свої біометричні дані (відцифрований образ обличчя особи та відцифровані відбитки пальців рук), а особи, які досягли 14 років, – також відцифрований підпис особи";

2) у частині третій слова "За неповнолітніх осіб" замінити словами і цифрами "За осіб, які не досягли 18 років";

3) частину четверту викласти в такій редакції:

"Якщо іммігрує один з батьків разом із дитиною (дітьми), яка не досягла 18 років, така особа повинна подати заяву її чоловіка (дружини), посвідчену нотаріально, про те, що він (вона) не заперечує проти імміграції дитини (дітей) разом із батьком (матір'ю). У випадку неподання такої заяви батько (мати) повинен (повинна) подати рішення суду про визначення місця проживання дитини або рішення органу опіки та піклування про підтвердження місця проживання дитини разом із батьком (матір'ю), або інший документ аналогічного змісту відповідно до права іноземної держави – країни походження";

4) пункт 2 частини п'ятої викласти в такій редакції:

"2) оригінал (після пред'явлення повертається) та копія паспортного документа іноземця (паспортних документів – якщо іноземець має множинне громадянство) або документа, що посвідчує особу без громадянства";

5) у частині сьомій:

у пункті 1 слова "їхнього клопотання центральним органом виконавчої влади України" замінити словами "їхньої заяви про надання дозволу на імміграцію міністерством або іншим центральним органом виконавчої влади";

пункт 2 викласти в такій редакції:

"2) для осіб, зазначених у пункті 2 частини другої статті 4 цього Закону, – оригінали (після пред'явлення повертаються) та копії документів, що підтверджують відповідність рівня кваліфікації спеціаліста або робітника вимогам, передбаченим переліком спеціальностей та вимог до кваліфікації спеціалістів і робітників, потреба в яких може бути задоволена за рахунок імміграції, затвердженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, зайнятості населення та трудової міграції, та документ про підтримку заяви про надання дозволу на імміграцію, виданий відповідно до вимог Порядку провадження за заявами про надання дозволу на імміграцію і поданнями про його скасування та виконання прийнятих рішень, встановленого Кабінетом Міністрів України. Для подружжя таких осіб та їхніх дітей, які не досягли 18 років, у разі їх одночасного в'їзду та спільного перебування на території України додатково подаються оригінали (після пред'явлення повертаються) та копії документів, що підтверджують їх одночасний в'їзд та родинні відносини";

пункт 3 після слів і цифр "для осіб, зазначених у пункті 3 частини другої статті 4 цього Закону" доповнити словами "оригінали (після пред'явлення повертаються) та";

пункт 4 викласти в такій редакції:

"4) для всіх категорій осіб, зазначених у пункті 4 частини другої та пункті 1 частини третьої статті 4 цього Закону:

оригінали (після пред'явлення повертаються) та копії документів, що засвідчують їхні сімейні (родинні) відносини з громадянином України, а також документів, що підтверджують факт перебування родичів іммігранта у громадянстві України;

у разі імміграції одного з подружжя, якщо другий з подружжя є громадянином України, додатково подається письмова згода кожного з подружжя на проходження співбесіди та письмових тестів для перевірки обставин, визначених у статті 4¹ цього Закону, яка надається чоловіком або дружиною особи, яка подає заяву про надання дозволу на імміграцію, під час подання документів для отримання дозволу на імміграцію";

у пункті 5 слова "документ, який підтверджує" замінити словами "оригінали (після пред'явлення повертаються) та копії документів, які підтверджують";

пункт 6 викласти в такій редакції:

"б) для всіх категорій осіб, зазначених у пункті 6 частини другої статті 4 цього Закону:

оригінали (після пред'явлення повертаються) та копії документів, що підтверджують право на постійне проживання імігранта, засвідчують сімейні (родинні) відносини таких осіб з імігрантом, і документ про те, що імігрант не заперечує проти іміграції таких осіб та гарантує їм фінансове забезпечення на рівні, не нижчому за прожитковий мінімум, встановлений в Україні;

у разі іміграції чоловіка (дружини) імігранта додатково подається письмова згода кожного з подружжя на проходження співбесіди та письмових тестів для перевірки обставин, зазначених у статті 4¹ цього Закону, яка надається чоловіком або дружиною особи, яка подає заяву про надання дозволу на іміграцію, під час подання документів для отримання дозволу на іміграцію;

у разі іміграції непрацездатних батьків, які вважаються членами сім'ї імігранта відповідно до права іноземної держави – країни походження, додатково подаються документи, згідно з якими вони відповідно до права іноземної держави – країни походження іноземця або особи без громадянства вважаються членами сім'ї імігранта";

у пункті 8 слова "копія документа" замінити словами "оригінал (після пред'явлення повертається) та копія документа";

у пункті 9 слова "документ, що підтверджує" замінити словами "оригінали (після пред'явлення повертаються) та копії документів, що підтверджують";

доповнити пунктом 9¹ такого змісту:

"9¹) для осіб, зазначених у пункті 11 частини другої статті 4 цього Закону, – документи, що підтверджують факт безперервного проживання особи на території України протягом останніх п'яти років на підставі посвідки на тимчасове проживання";

пункт 10 після слів і цифр "для осіб, зазначених у пункті 2 частини третьої статті 4 цього Закону" доповнити словами "оригінали (після пред'явлення повертаються) та";

пункти 11–13 викласти в такій редакції:

"11) для осіб, зазначених у пункті 3 частини третьої статті 4 цього Закону, – оригінали (після пред'явлення повертаються) та копії документів, що підтверджують право особи на набуття громадянства України за територіальним походженням відповідно до статті 8 Закону України "Про громадянство України";

12) для осіб, зазначених у пункті 4 частини третьої статті 4 цього Закону, – подання міністерства або іншого центрального органу виконавчої

влади України про те, що імміграція особи становить державний інтерес для України;

13) для осіб, зазначених у пункті 5 частини третьої статті 4 цього Закону, – оригінали (після пред'явлення повертаються) та копії посвідчення закордонного українця та копії документів, що засвідчують сімейні (родинні) відносини із закордонними українцями";

б) частину восьму після слів "Особи, які постійно проживають за межами України, за винятком осіб, зазначених у" доповнити словами і цифрою "пункті 2 частини другої та";

7) після частини восьмої доповнити новою частиною такого змісту:

"Якщо документи, які подаються заявником, видані компетентними органами іноземної держави, вони повинні бути легалізовані у встановленому порядку, якщо інше не передбачено законом чи міжнародним договором України, та подані разом із засвідченим у встановленому порядку перекладом на українську мову".

У зв'язку з цим частини дев'яту – одинадцяту вважати відповідно частинами десятою – дванадцятою;

8) частини десяту і дванадцяту викласти в такій редакції:

"За дії, пов'язані з наданням дозволу на імміграцію, справляється адміністративний збір у розмірі 0,5 прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб на 1 січня календарного року, або консульський збір. Разом із заявою про надання дозволу на імміграцію подається документ, що підтверджує сплату адміністративного або консульського збору";

"Строк розгляду заяви про надання дозволу на імміграцію не може перевищувати шість місяців з дня її подання до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, або один рік з дня її подання до дипломатичного представництва чи консульської установи України за кордоном".

8. У частині першій статті 10:

1) пункт 4 доповнити словами і цифрою "або документи, що не підтверджують законність перебування на території України на день подання документів для отримання дозволу на імміграцію чи наявність підстав для отримання дозволу на імміграцію, передбачених статтею 4 цього Закону, або документи, що підтверджують підстави, які припинилися";

2) доповнити пунктами 4¹–4³ такого змісту:

"4¹) особам, які уклали шлюб з громадянином України або іммігрантом, факт перебування в якому є підставою для надання дозволу на імміграцію,

якщо такий шлюб за рішенням суду визнано недійсним у разі його фіктивності або якщо наявні обставини, визначені у статті 4¹ цього Закону;

4²) особам, які не подали всі передбачені цим Законом документи;

4³) особам, які під час попереднього перебування в Україні були притягнуті до кримінальної або адміністративної відповідальності за вчинення незаконного перетинання чи спробу незаконного перетинання державного кордону України або порушили порядок в'їзду на тимчасово окуповану територію України чи виїзду з неї, або порушили законодавство про правовий статус іноземців та осіб без громадянства";

3) пункт 5 доповнити словами "а також особам, стосовно яких виявлено факти невиконання рішення суду чи державних органів, уповноважених накладати адміністративні стягнення, або які мають інші майнові зобов'язання перед державою, фізичними чи юридичними особами, включаючи ті, що пов'язані з попереднім видворенням за межі України, у тому числі після закінчення строку заборони подальшого в'їзду в Україну".

9. Статтю 11 викласти в такій редакції:

"Стаття 11. В'їзд імігрантів в Україну і видача посвідки на постійне проживання

Особі, яка постійно проживає за межами України і отримала дозвіл на іміграцію, дипломатичне представництво чи консульська установа України за кордоном за її зверненням здійснює оформлення довгострокової візи, якщо інше не передбачено законом чи міжнародним договором України. Зазначена особа в'їжджає на територію України в порядку, встановленому законодавством України.

Після прибуття імігранта в Україну він повинен не пізніше ніж за 15 робочих днів до закінчення строку дії довгострокової візи (до закінчення встановленого строку тимчасового перебування/проживання) особисто або через законного представника звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції (іміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, із заявою-анкетою про оформлення йому посвідки на постійне проживання. До заяви-анкети додаються оригінал (після пред'явлення повертається) та копія паспортного документа заявника із проставленою в ньому довгостроковою візою (за необхідності), копія рішення про надання дозволу на іміграцію.

Особа, яка перебуває на законних підставах в Україні та отримала дозвіл на іміграцію, повинна не пізніше ніж за 15 робочих днів до закінчення

встановленого строку тимчасового перебування/проживання особисто або через законного представника звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, із заявою-анкетой про оформлення їй посвідки на постійне проживання. До заяви-анкети додаються оригінал (після пред'явлення повертається) та копія паспортного документа заявника, копія документа, що підтверджує строк тимчасового перебування/проживання, копія рішення про надання дозволу на імміграцію.

Посвідки на постійне проживання оформлюються із застосуванням засобів Єдиного державного демографічного реєстру.

Посвідка на постійне проживання оформлюється протягом 15 робочих днів з дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством.

Заява-анкета про оформлення посвідки на постійне проживання може бути подана іммігрантом протягом одного року з дня видачі йому дозволу на імміграцію".

10. У статті 12:

1) у частині першій:

в абзаці першому слова "може бути скасовано" замінити словом "скасовується";

у пункті 1 слова "чи документів, що втратили чинність" замінити словами і цифрою "документів, що втратили чинність, або документів, які не підтверджують наявність підстав для отримання дозволу на імміграцію, передбачених статтею 4 цього Закону, або на підставі документів, які підтверджують факт перебування у шлюбі, який за рішенням суду визнано недійсним у разі його фіктивності";

доповнити пунктами 5¹–5⁵ такого змісту:

"5¹) іммігрант звернувся із заявою про скасування дозволу на імміграцію (крім осіб, яким відповідно до частин другої і третьої статті 22 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства" виїзд з України не дозволяється);

5²) іммігрант набув громадянство України. На таких осіб не поширюються вимоги статті 13 цього Закону, крім вилучення посвідки на постійне проживання;

5³) іммігрантом отримано дозвіл на імміграцію на підставі пункту 1 частини третьої статті 4 цього Закону, якщо рішенням суду, яке набрало законної сили, його позбавлено батьківських прав стосовно дитини, яка є громадянином України;

5⁴) імігрантом отримано дозвіл на іміграцію на підставі пункту 2 частини третьої статті 4 цього Закону, якщо рішенням суду, яке набрало законної сили, його звільнено від повноважень опікуна чи піклувальника громадянина України у разі невиконання ним своїх обов'язків, порушення прав підопічного, а також у разі поміщення підопічного до закладу освіти, закладу охорони здоров'я або закладу соціального захисту;

5⁵) імігранта затримано під час спроби або після незаконного перетинання державного кордону України чи порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України або виїзду з неї";

2) доповнити частиною другою такого змісту:

"У разі скасування дозволу на іміграцію скасовується посвідка на постійне проживання, видана на підставі цього дозволу, у тому числі в порядку обміну".

11. Статтю 13 викласти в такій редакції:

"Стаття 13. Вилучення посвідки на постійне проживання, виїзд за межі України та примусове повернення

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції (іміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, разом із рішенням про скасування дозволу на іміграцію та посвідки на постійне проживання одночасно приймає рішення про примусове повернення. Копії рішень про скасування дозволу на іміграцію та посвідки на постійне проживання і примірник рішення про примусове повернення протягом п'яти календарних днів з дня прийняття надсилаються рекомендованим листом особі, стосовно якої вони прийняті, або вручаються їй. Скасована посвідка підлягає вилученню центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції (іміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, або центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері захисту державного кордону.

Особа, стосовно якої прийнято рішення про скасування дозволу на іміграцію та посвідки на постійне проживання, повинна виїхати з України протягом строку, визначеного рішенням про примусове повернення.

Якщо за цей час особа не виїхала з України і не оскаржила рішення про скасування дозволу на іміграцію та посвідки на постійне проживання до

суду, вона підлягає примусовому видворенню в порядку, передбаченому законом України.

Якщо після скасування дозволу на імміграцію з'ясуються обставини, що можуть свідчити про наявність умов для визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, відповідно до Закону України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту", виконання рішення про її примусове повернення призупиняється, а рішення про примусове видворення не приймається до завершення розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

Якщо особа оскаржила рішення про скасування дозволу на імміграцію та посвідки на постійне проживання до суду, виконання рішення про її примусове повернення призупиняється до набрання рішенням суду законної сили.

У разі визнання судом протиправним та скасування рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, про скасування дозволу на імміграцію та посвідки на постійне проживання дозвіл на імміграцію вважається чинним та є підставою для звернення за отриманням посвідки на постійне проживання у порядку обміну.

У разі прийняття рішення про скасування дозволу на імміграцію та посвідки на постійне проживання за заявою іммігранта особа повинна виїхати протягом одного місяця з дня отримання такого рішення. Якщо за цей час особа не виїхала з України, вона підлягає примусовому поверненню чи видворенню в порядку, передбаченому законом України.

У разі прийняття рішення про скасування дозволу на імміграцію та посвідки на постійне проживання у зв'язку із засудженням до позбавлення волі за вироком суду особа повинна виїхати з України протягом 10 календарних днів з дня звільнення.

Якщо особа, стосовно якої прийнято рішення про відмову у наданні їй дозволу на імміграцію, за час розгляду її заяви втратила інші законні підстави для перебування в Україні, на неї поширюються положення частин другої – четвертої цієї статті".

12. Абзац другий пункту 4 розділу V "Прикінцеві положення" доповнити словами "а також їхніх дітей, які прибули в Україну разом з ними, прописалися до досягнення повноліття і звернулися у встановленому порядку із заявою про видачу посвідки на постійне проживання".

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування.
2. Кабінету Міністрів України забезпечити введення в дію нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону, одночасно з набранням чинності цим Законом.

Президент України

м. Київ
29 червня 2023 року
№ 3180-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ